

HUSEIN MUFTIĆ

Trećeg februara 1985. godine u Sarajevu je preminuo prof. Husein Muftić. Sahranjen je petog februara na Gradskom groblju u Sarajevu, u prisustvu velikog broja prijatelja, kolega i poštovalaca. Vijest o njegovoj smrti primljena je sa velikim bolom među svim geodetskim stručnjacima, njegovim bivšim studentima i mnogobrojnim saradnicima.

Svoj životni put profesor Husein Muftić započeo je 6. februara 1908. godine u Mostaru. Školovao se u Mostaru, Sarajevu i Zagrebu, gdje je 1936. godine završio Geodetsko-kulturnotehnički odsjek Tehničkog fakulteta i stekao naziv diplomiranog inženjera geodezije i kulturtehnike.

Rad u struci započeo je 1937. godine kada je kao službenik Ministarstva saobraćaja radio u Tuzli i Doboju na trasiranju željezničke pruge Tuzla-Zvornik-Banja Koviljača. Od 1939. do 1941. godine radio je kao geodetski inženjer na osnovnim geodetskim radovima u Vojno-geografskom institutu u Beogradu. U ratnom periodu od 1941. do 1945. godine izvodio je komasacione i meliracione radove u Hrvatskom Zagorju i Slavoniji.

Po oslobođenju zemlje radi u Ministarstvu građevina Bosne i Hercegovine u Sarajevu na problematici vodnih zajednica i obnovi porušenih mostova, škola i drugih važnih objekata. Koncem 1946. godine prelazi na rad u Republičku geodetsku upravu u Sarajevu, gdje se bavi premjerom rudnika Banovići i grada Mostara.

Početak školske 1947/48 godine počinje njegov dugogodišnji put prosvjetnog i naučnoistraživačkog radnika, kojem ostaje vjeran praktično sve do smrti. Radi najprije kao profesor na Geodetskoj tehničkoj školi u Sarajevu, a potom je 1949. godine izabran za predavača na predmetu Geodezija na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Sarajevu. Na Šumarskom fakultetu u Sarajevu izabran je 1953. godine za docenta, a 1963. godine za vanrednog profesora za isti predmet. Umirovljen je 30. septembra 1977. godine.

Tri decenije predavao je profesor Muftić predmete Geodezija, Trasiranje cesta i željeznica, Hidrotehničke melioracije i Agrarne operacije đacima Geodetske tehničke škole, te studentima Šumarskog, Poljoprivrednog, Građevinskog fakulteta i Više geodetske škole u Sarajevu.

Objavio je više udžbenika i skripata: Trasiranje željeznica i cesta za učenike Geodetske tehničke škole, Geodezija za studente šumarstva, Hidrotehničke melioracije sa uređenjem zemljišta za studente Više geodetske škole, Osnovni elementi geodezije za studente Poljoprivrednog fakulteta. Takođe je objavio više stručnih i naučnih radova od kojih su najvažniji: Tehničko uređenje zemljišta NR BiH — osnova za socijalistički preobražaj sela i Plastika područja BiH kao faktor traktorizacije poljoprivrede.

Profesor Muftić se stalno borio za usavršavanje nastavnog procesa. Bio je nastavnik široke tehničke kulture, koji je uz to imao i urođene pedagoške kvalitete.

Bio je aktivan društveno-politički radnik. Kao član SKJ doprinio je oblikovanju stavova i zaključaka u organizaciji Saveza komunista u kojoj je djelovao. Bio je aktivni član samoupravnih organa na Šumarskom fakultetu, pokazavši puno inicijative pri rješavanju pitanja koja su bila predmetom rasprave. Nadalje, djelovao je u Savezu geodetskih inženjera i geometara, čiji je dugogodišnji član Uprave, a dvije godine je bio predsjednik Saveza. Aktivno je sudjelovao i u radu Udruženja univerzitetskih nastavnika sarajevskog Univerziteta.

Za svoj plodan rad dobio je društvena priznanja, od kojih su najznačajnija Orden rada sa zlatnim vijencem i Plaketa Univerziteta u Sarajevu za 25 godina uspješnog rada.

U trajnom i neizbrisivom sjećanju ostaće nam prof. Muftić, kao otvoren, originalan i dobronamjieran čovjek, uvijek spreman da pomogne kolegi i drugu, a prije svega studentu u sticanju znanja. Bio je strog, ali do kraja pravedan u odmjeravanju ocjene. Studenti su to cijenili i poštivali, trudeći se da svojim znanjem opravdaju takav stav svoga profesora.

Zahvalni smo mu za sve što je radio i uradio. A dao je od sebe ste što je mogao, bez velikih riječi, nenametljivo i tiho. Životni put profesora Muftića predstavlja uzor i ponos za našu sredinu, negovu obitelj i sve prijatelje.

Takav je bio naš Huso i takvog ćemo ga zadržati u našim sjećanjima.

Neka mu je vječna slava i hvala.

N. Kapetanović

RADE BOŠKOVIĆ

Prvog marta 1985. godine, napustio nas je za uvijek RADE Milošev BOŠKOVIĆ, profesor Srednje tehničke škole Titograd u penziji. Otišao je iznenada, kada to niko nije očekivao iako je bio u životnom dobu koje znači »jesen života«. Rastali smo se od divnog čovjeka, velikog prijatelja, jednog od prvaka predratnih generacija geodeta Crne Gore, uzornog profesora tehničke škole, dobrog supruga i nježnog roditelja.

Živio je časno. Ostavljao iza sebe tragove koji se brzo ne zaboravljaju, zbog kojih mogu biti ponosni njegovi najbliži, njegovi drugovi i prijatelji, generacije njegovih učenika, od kojih su mnogi danas istaknuti naučni radnici profesori, inženjeri, geometri i stručnjaci drugih profila, kao i Savez geodeta Crne Gore kojemu je pripadao do zadnjeg časa.

Imao je Rade Bošković odakle da nadahnjuje svoju ličnost još od najranijih dana. Izvori tih nadahnuća su ognjišta njegovih predaka, koji su živjeli na Orjoj Luci, gnijezdu odakle su kroz vjekove izlijetali sokolovi i vrlo brzo se vinuli visoko prema nebu. U ratovima slavni ratnici. U miru visoko kotirani naučnici.

Rodio se 6. 11. 1909. godine na Orjoj Luci kod Danilovgrada. Nižu gimnaziju završava u Danilovgradu, da bi V i VI razred gimnazije završio u ondašnjoj Podgorici 1928. godine. Geodetsku tehničku školu završava u Beogradu 1930. godine u sastavu VI generacije geodeta Jugoslavije.

U periodu između 1931. i 1941. godine radi kod Ministarstva finansija ondašnje Jugoslavije, u odjeljenju za katastar na geodetskim premjerima u raznim mjestima Srbije.

Aprilski rat 1941. godine ga je zatekao kao rezervnog oficira, kada biva zarobljen i odveden u zarobljeništvo u Njemačkoj. Po raznim logorima Hitlerove Njemačke provodi pune 4 godine, da bi se posle kapitulacije Njemačke vratio u svoju domovinu u junu 1945. godine.

Po dolasku u domovinu raspoređen je da radi geodetske poslove u Banatu vezane za kolonizaciju tj. naseljavanje boračkih porodica iz raznih krajeva Jugoslavije.

Na poziv vlade Crne Gore 1948. godine dolazi u Titograd da radi na poslovima stvaranja mladih stručnjaka, koji su postali uslov daljeg razvoja. Dolazi u Srednju tehničku školu-geodetski odsjek, te biva raspoređen na radnom mjestu Šefa odsjeka.

U školi ostaje punih 27 godina i izvodi 25 generacija mladih stručnjaka od kojih su mnogi postali istaknuti naučnici, privrednici, stručnjaci. Mnogi od njih su stigli na dan sahrane, da se sa dužnim poštovanjem i zahvalnošću poklone njegovim sjenima.

U međuvremenu uz rad diplomirao je i na Višoj pedagoškoj školi — odsjek matematika 1961. godine. Kao istaknuti profesor napisao je zbirku zadataka iz matematike štampanu 1956. godine.

Za izuzetne radne rezultate odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem. Dobijao je i razna priznanja u vidu povelja. 1975. godine, odlazi u penziju, gdje tiho provodi svoje zadnje životno doba.

Životni put Rada Boškovića nije bio posut ružama, već trnjem, kao i većine kolega njegove generacije, ali bio je svijetao i čist. Rastali smo se od njega, ali ga zadržavamo u najljepšoj uspomeni. Zaslužio je to po svemu onome zbog čega se pamti čovjek i njegovo djelo.

Neka u najtežim trenucima za njegove najbliže bude utjeha sve ono što je ostavio iza sebe i kao čovjek i kao radnik geometar i profesor, vaspitač mladih generacija i kao prijatelj ljudi i kao građanin svog kraja i kao uzorna glava porodice, dobar suprug, otac i brat.

U ime njegovih kolega u ime njegovih nekadašnjih učenika u ime Saveza geodeta Crne Gore neka mu je vječna slava i hvala.

N. Rajović

NIKOLA VIKIĆ

Nakon duže bolesti 5. 5. 1985. godine umro je u Vinkovcima Nikola Vikić dipl. inž. geodezije u mirovini.

Rodio se u Zenici 05. 11. 1914. godine u rudarskoj obitelji. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu 1925. god. Nastavak školovanja vodi ga u Sarajevo, gdje na Drugoj muškoj gimnaziji polaže 1930. niži, a 1934. viši tečajni ispit. Od 1934—1942. god. studirao je na kulturno tehničkom i geodetskom odsjeku Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je diplomirao 1943. god.

Za vrijeme studija od 1938 — 1942. god. radio je u geodetskim poslovnica na poslovima komasacija u K. O. Morović, Ilača, Šidski Banovci i Batrovci, te na eksproprijacijama u Pakracu i Delnicama. Po završetku studija radi od 1943. — 1944. god. u rudniku Kreka kao vanjski mjerlač. Nakon oslobođenja Šida od 1944. — 1946. god. postavljen je na mjesto šefa ureda za katastar, gdje radi na poslovima agrarne reforme i kolonizacije. Na traženje vlade N. R. BiH prelazi 1946. god. u Sarajevo gdje u poduzeću »Georad« radi na poslovima nivelmana visoke točnosti. Iz obiteljskih razloga 1950. god. prelazi u Zagreb i radi kratko vrijeme u Industrijskom projektnom zavodu na poslovima trasiranja industrijskih pruga. Od 1951. — 1960. god. radi u »Geofizici« poduzeću za primijenjenu geofiziku kao šef gravimetrijske ekipe. Od 1960. — 1962. god. radi u Komasicionom tehničkom uredu N. O. Grada Zagreba, a od 1963. — 1970. god. u Zavodu za izmjeru zemljišta Zagreb počevši sa terenskim i kancelarijskim poslovima K. O. Vrba, a potom na komasacijama diljem Slavonije u prvom redu kao vrstan reambulator.

U Geodetskom zavodu Vinkovci Nikola Vikić radio je punih 10 godina od 1970 — 1980. god. i to opet na komasacijama K. O. Ilača i Šidski Banovci po drugi put što je velika rijetkost. Nakon dovršenja komasacija radio je uglavnom na redov-

nim terenskim geodetskim poslovima sve do mirovine. Bio je uvijek marljiv, veseo ne pokazujući znakove bolesti koja je neumitno uzimala maha. Pri kraju radnog vijeka još dvije godine radi u Geodetskom zavodu Osijek kao reambulator na komasacijama, gdje 1982. god. završava svoj radni vijek.

Zasluzenu mirovinu nije dugo uživao, umro je u vinkovačkoj bolnici 05. 05. 1985. god. Oproštaj od rodbine, kolega i poznanika održan je na vinkovačkom groblju. Pokopan je na mirnom groblju sela Komletinci nedaleko Vinkovaca.

Zbog doprinosa geodetskoj struci, te skromnosti, vedre i vesele naravi ostat će kolegama i prijateljima u dugom sjećanju.

A. Fabić